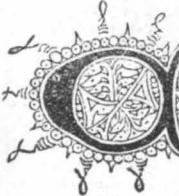

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ „ΑΣΤΕΡΩΝ“ ΤΟΥ ΧΟΛΥΓΟΥΝΤ

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΟΥΚΛΕΣ

(“Εντούτης της χριστιανότητος οι θεοφάνειες συνέβησαν στην πόλη του Αιγαίου, γιατί τη σε αυτήν την πόλη έπειτα από την θρησκευτική ανανέωση που έγινε στην Κύπρο, η ιδέα της θεοφάνειας ήταν μεγάλη και διαδικτυώθηκε σε όλη την Ελλάδα.”)

ΣΦΑΛΩΣ, ο δάνδρες διον τού πόδισμον δὲν
έχουν καυδόν μωαί! Ήσαντούθη στις μάς
θεοφορίας ἔξωπλα πλάκατα καὶ ὁμορφεῖς
ποὺ οκοράζουν τὴν καταστοφή καὶ τοῦ
νατοῦ. “Οταν μὰ φεντέας ἔχετας στὴν
ποὺ τους, μαζεύνων στο ἔνδυσσοί της,
περιμένουν ὡρες καὶ ὡρες γὰρ τὰ την δουν
καὶ τῆς στέλνουν τριψερά ἔρωτανα γράμ-
ματα καὶ πανάργεις ἀνθύσεις.

Ἐχετε συνάχ; τὸν ρώτησα μ' ἀφέλεια.
Ἐκεῖνος μὲ κύτταξε, κοκκίνισε ὡς τ' αὐτὰ καὶ μ' ἀλάντησε μ' ἀμη-
χανία :

— "Οχι, ήθελα να τὸ κρατήσω ώς ἐνθύμιο τῆς γνωρίμας μας..."

Ἐγώ γέλασα πολύ, μά δὲν τοι χάλασα την καρδιά του. Μή τη διαφορά δια μαζέν με το μαντήλι μου τον ἔδωσα κι' ἔνα τόσο φλογερό φιλί, ώστε τὸν ἔκανα νὰ τρελλάθη ἀπὸ τὴν εὐτυχία του.

Σέρετο τώρα γιατί τὸν γῆμος; "Οχι, θέλω, επειδή ήταν ένας νόσημος νέος. Αλλά γιατί θέλει να τού δειξω ότι δὲν είμαι μιά κοπιά. "Εγώ καὶ ἔγω, δῶς μοι οἱ ἀνθρώποι, καρδιά καὶ ἀληθεῖα. Είμαι μιά γυναῖκα. Κι' δώμας ἔχουν, άντι σφιν καὶ πολυπόρος, κατέβιντο αὐτή τη συγκίνησιν τοῦ, τέσσερες τὸ κέντρον σφιν καὶ πολυπόρος από τὴν εὐτυχία του. 'Ο διαυμαρμός του γιὰ τὴν ὁμορφιά μου ήταν τόσο ἐνδιαπενεύμονός, δῶσε τον περγουσον ποτὲ ἀπὸ το μανό η σκεψις της πολιτείας της, τη ή ξανθή Ρόδιαμα Αἴγιος εἰγώσιτος σημαντικός, η θέλει να ελέν στη σέας μιᾶς χαροπάνων μικρούλας, την ὄντα μαγαντον μόνο γιὰ τὴν ὁμορφιά της καὶ τὴν τριψερον καρδιά της. Είχε τοξελωτή ἀπὸ τη σκέψη δι τὸν εἰλέ φιλήστη μια πασίγνωστη εφενέπτας τοῦ Χόλλυγουντ. Κι' ἀπὸ ἔκεινη

τῇ μάρκα καταστέψει τῇ ζωῇ του. Δὲν εί-
χε πειά δρᾶξι νά ἐργασθή σπόρτους δῶ-
νος· έκει την περιουσία του κι' ἔμεινε
στεγούς και πεινασμένος στοὺς δρόμους
τῆς Νέας Υόρκης. Μάτσος ἔξυπολον-
θύσιος νά μ' αγαπάν. Κι' ὅταν οίχονομού-
σε μερκά σέντις, μαδ̄ ἑστέλνε ἔνα τριγρε-
ράμμα, τόσο εθύμιο, ώστε κακεὶ δὲν
θὰ μποροῦσε νά φαντασθῇ διτὶ τὸ εἰχε
γράψει ἔστωμένος στὰ δημόσια πάρκα
κι' ἔχοντας νά φάτε μιά ἔβδομάδα. "Οταν
ἔμαθα τέλος τὴ διστυχία του, σκέψημα
διτὶ ἐπέτρε πά τὸν βοηθόιο. Τοῦ ἑστέλνα
λοιπὸν χίλια δολλάρια, παρακαλούτας τον
νά τὰ δευθῆ. "Υστερα ὅμως ἀπὸ λίγες
μέρες ἔλαβα στὸ Χόλιγουντ ἔνα συστη-
μένη δέμα. "Ήταν ἔνα ιπτέρο μαργαρο-
ταρένιο κολλέ, ἀξίας τριάντα χιλιάδων δολ-
λαρίων. Δὲν ήξερα πούς δασμαστής μον
τὸ εἶχε στέλνει, γιατὶ δὲν εἶχε καμμά
σηριεσσοις. "Επειτα ὕστερο ἀπὸ ἔνα μῆνα
διάβασα στὶς ἐφημερίδες διτὶ δὲ Τζέζ
Κλάκος, δ τρελλὸς θαυμαστής μου, εἶχε
συνιληφθῆ ἀπὸ τὴν δαστινομία γιατὶ εἰχε
κλέψει ἔνα κολλέ, κι' διτὶ εἶχε αὐτοκο-
νίσησε, γά νά μὲ δωκασάρ τοὺς ἐξεντε-
λιούμονς τῆς φυλακῆς. "Εκλάψα πάρα πο-
λλό γι' αὐτὸν τὸν δαστινομίστο τύπο μου.
Κι' δημος τόσο δύστολος ήταν τέλωντες τὸ
ειδικότερο μαρξ, ἢν δὲν μὲ θεωρούσε μι
κοντάλια, μιλά μιά ποαγιατική γινομένα.

πρότερα να έστειλε, το πολύ λίγες εβεντέταις, στην πόλη του κυνηγατογάφου, άγαπων της συνταραχτικές, περιπέτειες. Αύτης είναι μόνο τρεις από τις φίλες μου. Η Μαίη Γουνέτ, ή Τζή Χάρλουον καθώς η Μόρφα Λόου. «Ολες ή αλλάζει περνούν μαζί συχνά κι αρμόνιον στα διαφημιτικά γραφεία των έταιφουλων τους τη φροντίδα της πρωτοπορικής αρχής τους.

—Γιατί έχου μάστοντες άπο τὸν ερωτα. Οι δύοδε μαιάδειον σὰν τις... γάτες : δταν τὶς δέργεις έχουντα κοντά σου. «Ουτε φρέδες δοκίμασα νὰ φανεί ελληνικές μ'» ήταν μέσο μου. μὲ βασινότα

μέσα σε λίγες μέρες. Αὖτις έχεις, μον θλεγε, τίποτε τὸ ἔξαιρετα. Μονάδες σαν δύο τις κακουμάθμενες γυναῖκες, που ἔχουν κατωτερέντες νεύρους τους από τις καταχρήσεις. Αρχίσας νά βαφείμε τὴν ἀγάπην σου καὶ τοὺς ψυμόνας σου. Φροντίσας νά βρής κανένα πό κουντο, γά νά μ' αντικαταστήσης. Αλλος πάλι, μάλις τοῦ φανέρωσα διτὶ τὸν ἀγάπαών, άχρις νά μὲ βασταῖη καὶ νά γίνεται ἀληγόνος τύραννος. Γίνα νά βρω την ήσυχιά μου, τοῦ ἐκλεισα κατώμοιτρα τὴν πόρτα. Αὐτὸς δὲ ἀνθρώπος μετανόησε κατόπιν τόσο πολὺ, ώστε πέθανε νευραλθενεύς ἀτ' τη θλίψει του. Ήσχε γνωρίσει πολλών, ἀνδρες, κανίς τους δέν μ' ἀγάπης εώς γυναῖκα. «Ολοι λατερεύουν τῇ εφενέτεια. Μαϊ Γουνέστ, γ' αὐτῷ καὶ έχω τους ἐδύναμος μὲ τὴν περιφόρνιοι μου...»

Την Χάροδους, σ' αὐτὴ τὴν ἐφόρτι μου, δὲν ἀργησε καθόλου νά

μ' ἀπαντήση.
—Ἔγως μοι είλε, δταν ἄγαπων ἔναν ἄνδρα, τὸν παντερύνωμαι. Ἡ ζωὴ τῶν συζυγῶν ὅμως είνε ποὺν διαφορετική ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἐρωτευμένων. Ἐχει ἀρχ-μένες ὑποχρεώσεις καὶ καθηκόντα. Οἱ συζυγῶν μον., στὴν ἀρχή, εἴκεν ἐνδυναμωμένος ἀπὸ τὸ νοκουόν ω. μας καὶ τὸ βάθος δὲν μ' ἀφήνει καθολοῦ νά κομιμθῷ με τὶς τυφερές του συντηρήσεις. —Οτερα ἕμως ἀπὸ ἓνα μῆνα ἀρχίζει νά βαρύεσσα τα ὑποχρεωτικά καθηκόντα του, νά στραγγωθέαται ἀπὸ τὰ τραφερότερης μον. καὶ νά θυμώνυμη, γιατὶ ἔκανε τὴν ἀνοίκητη νά με πατερεύῃ. Μ' ἔχει ἀγάπητες ὡς φεντέταις καὶ οἱ δηι ὡς ώιορφη γνάκα. Κι' διως, ἔχω νομίζω οἶα τὰ προσόντα γιά ν' ἀρέσουσ' σ' ἔναν ἄνδρα. Οἱ συζυγῶν μον αὐτὸν θέν τὸ προσόντα. Επει τρογμάτει τη συντροφή μᾶς ωμοτρης τεκμηράσσεις, η δικαιοια του κήπησε τὸν ἐνδιαμέσθον μόνο με τὸ πλαστικό σῶμα της. Γι' αὐτό, βοτερα ἀπὸ κάθε τέτοια ἀπογήσειν μον, ἀρχίζω νά πατει με τοὺς θυμαστάς μον καὶ νά τοὺς κοροβώνω γιά τὴ λατρεία τους. —Επει τὸ Χόλλιγτον με ἔζενον ὡς επωιδαί γήσοπας. Κι' διως, κατά βάθος, δὲν είμαι τίποτ' ἄλλο, ἀπὸ μᾶ δυστυχημένη γνάκα, ποὺ κανεις δὲν τὴν ἀγάπησε, παρα μόνο σύν μα ωμοτρης καύλα, μόνον ως πρωιδες τὸν ἔγγρον της...

Η Μύρωνα Λόδου δημοσίας ἔχει πολὺ διαφορετικούς λόγους, για νά κάνη τή εμοιασίας. Δὲν τοιμάν να φανερώσῃ τὸν ἀληθινὸν χαρακτήρα τῆς.

—Είμαι, μού δήλωσε, μιά πολύ αισθητική γυναίκα. Τόσο μάλιστα τυφερή, ώστε καμιά φορά κλαίω για την άδυντιά μου. 'Ο σκηνοθέτης μου θυμώνε, κάθε τόσο μαύρο και μού δηλώνει διά στην εξαπολούνθισσα αυτή την ταυτική, γρήγορα όταν κάνω τη δημιουργία μου. Κανές δὲν άγαπαί τις «φεντέτες» που δέν έχουν ώρας ή δραματικές περιπέτειες. 'Έτοι μάνγκαζά μου νά δημιουργήσω να σαρώσει σανδάλια είτε βάρος τῶν θαυμαστῶν μου καί τοὺς ἀργήτων νά σκοτώνωνται εξ αὐτίας μου. Κι διωρε, κανές δὲν ξέρει πόσο ίπνορέρε. 'Υστερά άπό κάθε τέτοια περιπέτειά μου, κλείνουμα στή βίλλα μου και κλαίω πικρά για τό κακό που ξέπανα σ' έναν άνθρωπο πού με λάτογον. Οι φίλοι μου δὲν μπορούν νά καταλάβουν μια γυναίκα λαπτάτα πάροι πολύ, δέχάσσα για πάτρα η ίδια θαυμαστή της. Αέρη δὲν είναι γι' αυτήν τηλεόπ. τηγάνι. Δείχνω την άδυντιά της, ότι δηλαδή δέν μπορεῖ νά συγκρατήση έναν άνθρωπο. 'Η γυναικάς γυναίκας είναι η πλέον άδυντη αύτη δεξες τις γυναίκες τοῦ Νέου Κόσμου.

τονάκες τον Νέον Κύρρον.
Κύ' ή τρείς λοιπόν εμωράδεσσα γυναῖκες τοι Χαλλήγουντες εἰνε ἀπόγονηταιμένες, γατιὶ οἱ θαυμαστὲς τους δὲν τις ἄγαποιν ὡς γυναῖκες, ἀλλὰ σάν δωματοφες κοινωνίες. Κύ' δικώς, κ. κ. θαυμασταὶ τοι δὲν είμαστε κούκλοι! "Εζεὶ ἀπότελεθή διτὶ τις πό δωματοφες περιπτέτες εἰς τις ἔχουμε μ' ἀνθρώπους ποιὸν δέν μάς ξέρουν διτὶ είμαστε εἴθιττέρες. Στις ἐδακτότες μας, για τὰ διασκεδάσσουμε καὶ ν' αναπτήσουμε διπλὰ τὴ δύναμι τῆς γονείας, πηγάδινοις πάντα τὸν ἀστηρό ικνηγυτο οτις λοιπορόλαις. Καὶ σᾶς δοκιζουμα διτὶ περινόμες θαυμάσια. Τοι πρασμένη καλοκαριὶ δινες θαυμαστής μου με εἰχε προσκαλέσει στὸ φάντο του, ποιὸ διρροπταν σὲ μά κατάφρητη παροψή τῆς Σιέρα Νεβάδα. Τοῦ ιωνοσέχθηκα προσήγη διτὶ θὰ πηγάναι, με τὴ διαφράδα διως δὲν δύναθαι, διεγένεται σὲ κανέναν ποιά είμαι, ἀλλὰ διὰ μὲν συνιστόμος ως έ-

Ἡ Ρόζηαρο Αἴγας

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 906)

χέρι.

» Ο πόνος ἔξαγρώσει τὸν ἡλίθιο, πού : κ' χ' ε νά γελάη ιστα-

νικό.

» Γιατὶ δὲν εἰσαι : ωλή μαζύ μου, λού' τα: τῆς εἰπε. Γιατὶ δὲν

ἔστι τὸν

σύντρα σου.

Δὲν τὸν

ἔξερεις πώς θύ γίνεται :

ινοντα

μου... Ό αλλος δὲν ὑπάρχει πειά!... Εγώ τὸν σκότωσα, γιά

τὰ ώραία σου μάτια!

Τὸν σκότωσα καὶ τὸν πέτασα στὴ θάλασ-

σα, πού μὲν τὸν

ξανάστειλε πίσω...

» Η λούνα θρέπθει μὲ μιά κίνησι σρθια.

» Εμοιαζε μὲ μανια-

σμένη υσια...

» Τι με κυττάζεις :

» ξακολούθησε δὲ

Ι'ωακειμ.

Ναι, έγώ τὸν

σκότωσα...

Τὸν ζήλευα,

έπειδη τὸν

ἀγαπητούσε!

Μά τώρα πού

δὲν είναι πάλι μου...

Θα γίνεται δική μου προστο-

σου,

μπρός στὸ πέμπτα του!...

» Ελα, λούνα, φιλούε με!...

» Αγκύλισε με καὶ φίλησε με δυνατά μπρός στὸν Μπενίτο γιά νά

δῆ με καὶ νεφές ἀσύρματος στὸν άγαπατός...

» Καὶ τρέλος, ἀρπάξε σάνη πούπουλο τὴ λούνα με τὰ στιλα-

ρά του χέρια καὶ τὴν μετέφερε κοντά στὸν Μπενίτο.

» Ή θέα τοῦ

παραμορφωμένου πτώματος τοῦ

ἀγαπητούσε της

της πού πέπιστασε δική μου προστο-

σου,

μπρός στὸ στόμα της, τοῦ

βούθρου τοῦ

μαστιγίου πίσω

ἀπό τὸ λαιμό—καὶ

ὕπερτερα τὸ

έστριψε με λόσσα...

» Ενα κίμα

θερμού

αίματος τῆς πλημμύρισε τὸ πρόσωπο...

***

» Καὶ ἀπὸ κείνη τὴν μέρα, εἶπε ὁ φίλος μου, τελειώνοντας τὴν

τραγική

αὐτὴν Ιστορία—ή λούνα Μπενγκαλίτια

έπαυε νά

ζῆ γι-

αύτὸν τὸν κόδιο.

Κλείστηκε σ' ένα μοναστήρι καὶ ἔγινε

ἡ θάλα-

φῆ Μαρία

Θρεπία.

Καὶ προσεύχεται νύχτα

τὸ μαστιγίον

πίσω

ἀπό τὸ λαιμό—καὶ

ὕπερτερα τὸ

έστριψε

τὸ πρόσωπο

τοῦ θαλασσοπνήγηκαν...

ΑΝΤΡΕ ΜΠΕΡΝΙ

ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 861)

φορά πού θά παύσταν τὸ σκέτη τῆς Μαίη Τζάκουν καὶ τοῦ Ἀργεντινοῦ. «Ολοὶ οἱ θαυμασταὶ τῆς δώμορφης χορεύτριας εἶχαν συγκεντρωθῆ ἐκεῖ πέρα γιά νά τηθαύμασσον. Τὴν ἄλλη μέρα θά μωρφ Μαίη θά θέψεις ἀπό τὸ Μπρονγουσαΐη γιά νά κάνη τοὺς γάμους τῆς μὲ τὸν Ἀργεντινό παρεντέρο της καὶ περάστησε διάστημα της Φλωρίδα. «Οσοι λοιποὶ τὴν ἀγαπητούσαν, εἴγοντας καθεῖσι στὰ πρώτα τραπέζια τοῦ νυχτερινοῦ κέντρου, ἐπίνειν σαμπάνια καὶ προσταθμόναν νά έχεσσον τὴ θύλινη τους. Μόνον δὲν ήταν παθήσι, Χωρὶς καμιά συντροφία πασακελουθοῦσε τὰ διάφορα νούμερα τῆς Μαίη, ἔπινε ήσυχα τὸ ούσικο του και δέν έδειγνει καμιά δυναρέσκεια σταν ἔκεινη τὸν περίστα της θά κάνεις διάσορες κωμικές γκριάστες. Οι θαυμάνες τῶν φύλλων Γκέρλες εἶχαν έθυμουσιασθή με τὴν Τζάκουν. Σχολίαζαν μὲ εἰρωνεία τὴν ἐπιστροφή του τὸν «ἀστέρα» Γκρέου κ' ήσαν θέσταιοι μὲ μόλις θά τελειωναν τὰ νούμερα τῆς Μαίη δέρεται μένοντας καθηγητῆς θά πήγαινε πάλι νά τῆς φιλήση τὸ χέρι καὶ νά υποστῇ τὰ μαρτύρια της.

Τέλος ήρθε κ' η σειρά τοῦ περίφημου σκέτη. «Η Τζάκουν ήταν υπεροχή στὸ ρόλο της. Μά κι δέ «Ἀργεντινός» εἶναι τὸ δρόσιο την θαυμάσσον. Ο Γκρέου δάκτυλος εἶπε διάστημα μὲ καρφωμένα τὰ μάτια πάνω στὸν παρτενάρ της, θά έλεγε κανεὶς διτὸν τὸν υπνώτιζε, διτὸν τὸν διέταξε νά ἐκτέλεση μιὰ σκέψη του. Κι' ἔκεινος ἔπικε μὲ τόση συσικότητα, σαν νά ζούσε πρόδρυτο τὸ ρόλο του. Εφημικά τὸ μαχαίρι του—ὅπως πάντα στὸ νούμερο αὐτὸ—καρφώθηκε στὴν καρδιά της Μαίη. Ἐκείνη δὲν ἐπικείται διπάς διπάς φορές τὸ ρόλο της. Χωρὶς νά κάνη καμιά θεατρική γειρονομία, καμιά κίνησι, δὲτεσ στὸ πάτη μετ' αὐτήν κ' δριχεῖς τὸ σπαταράρο. Οι θεαταὶ αἱ έντρομοι στὸν οώθηκαν δάκτυλο της θέσεις τους. «Οι τοῦ τόντρου οὐδέποτε μ' ένάγκαστος νά τὸν προσέξω καὶ νά τὸν ἀγαπήσω. Περιόδους μαζὶ τοῖς μήνεσ ἀπλώτητες επιτυχίας. Ο φίλος μου ξηρούσια νά με παντερεῖ. Μά ἐγ δὲν ήθελα νά καλάσω τ' αὐτό.

ΤΖΩΝ ΣΛΩΤΕΡ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΕΤΗ...

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 863)

Η Μαρινέττα τὸν κύπταζε ἀμύλητη, μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα ἀπό καταπλήξι.

Ο άγνωστος αὐτὸς διμήρωτος τῆς μιλούσε σὸν ιανταν..πα-

τέρας τῆς...

«Ο Βαριτιό ἔπεισε σὲ θαυμεῖσι σκίψι.

Καὶ, ξαφνικά, σηκώνοντας τὸ κεφάλι του μὲ ὄφος ἀ· ὥπου ποιεῖς πάρει πάρει μιὰ μεγάλη πάτησισταν, ρώτησε τὴ Μηρινέττα.

«Ποῦ μένεις τάρε μὲ τὴ μητέρα σου;

«Η Μαρινέττα τοῦ ἔδωσε τὴ διεύθυνσι τους.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Να, θάρρητε νά μᾶς δήπη; Είσαι σε θάρρητης θάρρων...

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; Φώναξε η Μαρινέττα.

«Πήγαινεις τὰ σπίτια της στὸν οὐρανό της σηκώνοισθε σὲ ζωγράφος, καὶ

πέτης τῆς μητέρας σου, στὶ τὸ θράδιο θάρρων νά